

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren siger, at grundlaget for mandatet var i orden ved bombningen af Irak. Det, som jo er det fuldstændig afgørende i den situation, var, at USA tiltog sig retten til sammen med Storbritannien at træffe beslutning på verdenssamfundets vegne om, at de skulle angribe et andet land. Vi kan altså ikke ende i en international retsorden, hvor USA eller NATO – det nye NATO, som ministeren kalder det – har ret til eller tiltager sig ret til at angribe andre stater efter egen fortolkning. Det kan kun Sikkerhedsrådet træffe beslutning om efter FN-pagten, og hr. Villy Søvndal har nævnt, hvilke paragraffer osv. det drejer sig om. Det skal jeg ikke gentage.

Så skal jeg blot slutte med en bemærkning til hr. Jacob Buksti, som mente, at den danske undtagelse så at sige forsvandt på grund af udviklingen. Men den konstruktion, hr. Jacob Buksti arbejder på, nemlig at EU træffer nogle beslutninger, der så udføres af NATO, er der ikke hjemmel til i Amsterdamtraktaten, og derfor er det, der er lagt op til, at man fliler med undtagelsen, ikke, at den forsvinder, men at man omgår den. Det er det, der er lagt op til. Det får vi senere hen lejlighed til mere grundige debatter om. Det er jeg ikke i tvivl om.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det virker lidt på mig, som om udenrigsministeren er bange for udviklingen her i dag og måske endda lidt fortryder det forslag til vedtagelse, man har sagt ja til. Det er lidt, som om man på falderebet forsøger at agere tunghør og lade, som om jeg har sagt noget andet end det, jeg har sagt. Jeg har ikke talt om nogen nye Venstrebeslutninger om undtagelsen. Jeg har sagt, hvad Venstres politiske synspunkt er om de danske undtagelser, og det er, som det altid har været, at dem vil vi gerne af med.

En anden interessant ting, der kommer frem her på falderebet, er, at ministeren nu hårdt trængt indrømmer, at der allerede i dag er tale om en forsvarspolitisk dimension i EU, at syv beslutninger er truffet inden for EU's forsvarspolitik. Så forsøger ministeren at lade som ingenting og sige: Nå ja, det er den nedre ende.

Det, jeg gerne vil bede ministeren bekræfte, er, at det er EU's forsvarspolitik. Det er den forsvarspolitik, vi ikke kan være medlem af, vi ikke kan deltage i, fordi vi har det danske forsvarsforbehold. Det er den type beslutninger,

der vil komme flere af fremover, hvor Danmark altså igen og igen og igen må stå udenfor, fordi vi har forbeholdet. Det er derfor, det er interessant, og så kan man kalde det øvre eller nedre – det er flintrende ligegyldigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Afstemningen om de tre forslag til vedtagelse, der er fremsat af henholdsvis hr. Jacob Buksti, fru Charlotte Antonsen, fru Lene Espersen, hr. Arne Melchior og fru Elisabeth Arnold samt af hr. Keld Albrechtsen og af fru Pernille Frahm, vil som tidligere meddelt først finde sted i mødet i morgen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 140: Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om social service og forskellige andre love. (Regler om mellemkommunal refusion, om særligt supplerende tilskud til orlovsydelse til enlige forældre og om forlængelse af Dagpengeudvalget).

Af socialministeren (Karen Jespersen).

(Fremsat 16/12 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Peder Sass (S):

Dette lovforslag vil justere tre områder. På det første område vil forslaget løse de problemer, der er opstået efter den 1. juli 1998 om mellemkommunal refusion for hjælp efter aktivloven samt den utilsigtede begrænsning i adgangen til refusion for ydelse efter serviceloven. Forslaget er udarbejdet efter den rapport, som en arbejdsgruppe med repræsentanter for kommuner og organisationerne har udarbejdet, og vi har også lyttet til de kommuner, som vil blive ramt og vil få en økonomisk bet, hvis der ikke foretages en ændring.

Jeg skal fra lovforslagets bemærkninger bl.a. nævne: